

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/11263

Érkezett: 2016 JÚL 05.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Kövér László Úr
az Országgyűlés Elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„Várható-e a közeljövőben, hogy a Munka Törvénykönyve valamennyi munkavállaló számára minimálisan kötelező előírásokat tartalmazzon?” címmel az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) OGY határozat 124.§ (1) bekezdése alapján kérdést kívánok benyújtani a szakterületileg illetékes Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrhoz. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

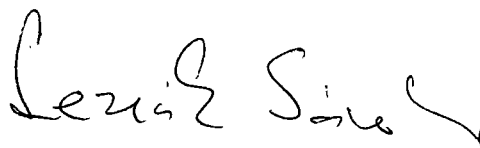
A történelmi közelmúltban a Munka Törvénykönyve valamennyi munkavállaló számára a minimálisan kötelező előírásokat tartalmazott. Sem a kollektív szerződések, sem a munkavállalók egy-egy csoportjára vonatkozó törvénycsomagok munkavállalást érintő előírásai nem lehettek kedvezőtlenebbek, mint a Munka Törvénykönyvében leírt munkavállalói jogosítványok. A Munka Törvénykönyve etalon volt, ennek előírásaitól csakis a munkavállalók számára kedvezőbb irányban térhettek el a munka világában szerződő felek, vagy más jogszabályok.

Az elmúlt időszakban a Munka Törvénykönyve észrevétlenül elveszítette az etalon szerepét. Például egy hozzám benyújtott panaszbejelentés utalt arra, hogy két azonos korú, és azonos szolgálati idővel rendelkező pénzügyi-számviteli ügyintéző fizetett szabadsága jelentősen különbözött egymástól - a Munka Törvénykönyve szerint javadalmazott javára. A vállalkozói szférában – ahol a Munka Törvénykönyve alapján számolták ki az egyikük szabadságát – 30 nap volt a szabadság ideje, míg másikuk esetében a Közalkalmazottak

jogállásáról szóló törvény alapján kiszámolt szabadság csak 23 nap volt 2015-ben. A panaszosoknak az állampolgári jogok országgyűlési biztosa azt válaszolta, „hogya a munkával kapcsolatos viszonyok jogi szabályozásának különbsége nem alkotmányellenes”, ezért sem a szabadság mértékére vonatkozó eltérő szabályozás, sem a munkaidő hosszára és tagolására vonatkozó eltérő szabályozások nem tekinthetők ilyennek. A Munka Törvénykönyve ma már nem vezérfonala a munkaügyi jogszabályoknak, hanem más munkaügyi előírásokkal párhuzamosan, mellérendelten létező jogszabály-gyűjtemény. Véleményem szerint mind a jogbiztonság érdekében, mind a felesleges jogviták elkerülése érdekében is vissza kellene állítani a Munka Törvénykönyvének az etalon szerepét.

Budapest, 2016. június 20.

Tisztelettel:

Lezsák Sándor

Fidesz-Magyar Polgári Szövetség